

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ประวัติความเป็นมาของ The Mooney Problem Check List

รอสส์ แอล มูนีย์ (Ross L. Mooney) และเลียวนาร์ด จี กอร์ดอน (Leonard V. Gordon) ได้สร้างมูนีย์ พร็อบเบล็ม เชค ลิสต์ (The Mooney Problem Check Lists) ไขด้วยชื่อว่า MPCL ขึ้นเมื่อค.ศ. 1941 ต่อมาได้มีการปรับปรุงเป็นครั้งสุดท้าย เมื่อปีค.ศ. 1950¹

MPCL ไม่ใช่แบบทดสอบ แต่เป็นแบบสอบถามที่ช่วยให้บุคคลได้แสดงออกถึงปัญหาส่วนตัวของตน เป็นรายการปัญหาที่บุคคลอ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ว่าตนมีปัญหานั้น ๆ หรือไม่ และจะช่วยให้แนะแนวให้เข้าใจถึงปัญหาของผู้มาปรึกษาได้ยิ่งขึ้น²

จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของ MPCL ก็คือ

1. เพื่อประโยชน์ในการสัมภาษณ์เพื่อการแนะแนว กล่าวคือ

1.1 เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ตรวจและสรุปปัญหาของตัวเอง เพื่อสนทนากับนักแนะแนว หรืออาจารย์ที่ปรึกษาได้ตรงจุด

¹ Oscar K. Buros, Tests In Print, (New Jersey : The Gryphon Press, 1961), p. 223.

² ลัดดา อะยะวงศ์ และคนอื่น ๆ, "การใช้มูนีย์ พร็อบเบล็ม เชค ลิสต์ ในคนไทย," จิตวิทยาคลินิก 6 (ธันวาคม 2518) : 40.

³ Ross L. Mooney and Leonard V. Gordon, "Purposes of the Problem Check Lists, The Manual of the Mooney Problem Check Lists (New York : The Psychological Corporation, 1950), pp. 3-4.

1.2. เพื่อประหยัดเวลาสำหรับนักสัมภาษณ์ โดยเป็นการย่นเวลาในการให้นิสิตนักศึกษาได้ตรวจดูปัญหาซึ่ง เกิดกับตัว

2. เป็นการสำรวจนิสิตนักศึกษาทั้งกลุ่มเพื่อช่วยในการวางแผนในการหาทางช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคล โดย

2.1 ค้นหาว่านิสิตนักศึกษามีปัญหาอะไรบ้าง

2.2 นิสิตนักศึกษาต้องการความช่วยเหลืออย่างไร เกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ มหาวิทยาลัย บ้าน สัมพันธภาพทางสังคม บุคลิกภาพหรือปัญหาส่วนตัวอื่น ๆ

2.3 ศึกษาว่านิสิตนักศึกษามีปัญหาคำใดมากที่สุด เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาการหรือปรับปรุงในหลักสูตร นอกหลักสูตร และในโครงการแนะแนวของมหาวิทยาลัย

3. เป็นประโยชน์ในการแนะแนวเป็นกลุ่ม และการจัดโปรแกรมปฐมนิเทศน์โดย

3.1 กระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคน แสดงออกถึงความต้องการของตนด้วยวิธีที่รวดเร็ว

3.2 ช่วยให้หาหัวข้อมาอภิปรายได้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของกลุ่ม

4. ช่วยให้อาจารย์เข้าใจถึงขบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนเพิ่มขึ้น กล่าวคือ

4.1 แนะนำวิธีซึ่งอาจารย์สามารถจะสร้างสัมพันธภาพส่วนตัวกับนิสิตนักศึกษาแต่ละคนได้ดีขึ้น

4.2 เพื่อให้อาจารย์เข้าใจนิสิตนักศึกษาได้ดีขึ้น

5. มีประโยชน์ในการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของเยาวชน กล่าวคือ

5.1 สามารถแสดงถึงความเปลี่ยนแปลง ความแตกต่างของปัญหาในแต่ละระดับอายุ เพศ ภูมิหลังทางสังคม ความสามารถทางการเรียน รูปแบบความสนใจ และอื่น ๆ

5.2 เพื่อค้นพบปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องกัน

5.3 สามารถดูความเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เกิดขึ้นโดยโครงการลดปัญหา

(Problem - reduction Program)

แบบสอบถามแบบ MPCL นี้มีผลดี คือ¹

1. ครอบคลุมปัญหาไวกว้างขวาง หลายด้าน ( ) สามารถรู้ถึงปัญหาของบุคคลได้หลายประการ ในการใช้เพียงครั้งเดียว
2. เป็นการแสดงถึงปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบัน ที่ผู้แนะแนวสามารถจะนำมาใช้ประโยชน์ได้ดี
3. สามารถจะนำมาทบทวนได้ง่าย และสามารถเข้าใจได้ทันที

แต่ MPCL นี้มีข้อจำกัดคือ เป็นเครื่องมือที่ไม่ได้เป็นเทคนิคที่ลึก เป็นการดูถึงจิตสำนึก (Conscious) มีใช้จิตใต้สำนึก (Unconscious)²

MPCL มีทั้งหมด 6 แบบ ควบกันคือ³

แบบ A เป็นแบบสำหรับผู้ใหญ่ มี 9 ด้านประกอบควยเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การปรับปรุงตัวเอง บุคลิกภาพ บ้านและครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เพศ ค่าสนา และอาชีพ

แบบ C เป็นแบบสำหรับวิทยาลัย มหาวิทยาลัย (Grade 13-16) มี 11 ด้านประกอบควยเรื่องเกี่ยวกับ สุขภาพและพัฒนาการของร่างกาย การเงิน การงานและ

002735

¹ ลัดดา อะยะวงศ์ และคนอื่น ๆ, "การใช้มูนนี่ พร็อบเบิ้ลัม เซค ลีสต์ ในคนไทย," หน้า 43.

² เรื่องเดียวกัน.

³ Oscar K. Buros, Tests In Print II, (New Jersey : The Gryphon Press, 1974), p. 1283.

ความเป็นอยู่ กิจกรรมทางสังคมและการพักผ่อนหย่อนใจ สัมพันธภาพในสังคม สัมพันธภาพโดยส่วนตัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ บ้านและครอบครัว ศีลธรรมและศาสนา การปรับตัวเข้ากับการเรียน อนาคตเกี่ยวกับการศึกษาต่อ และการทำงาน หลักสูตรและ ขบวนการสอน

แบบ H เป็นแบบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (Grade 9-12) มี 11 ค่าน เช่นเดียวกับแบบ C

แบบ J เป็นแบบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (Grade 7-9) มี 7 ค่าน ประกอบด้วยเรื่องเกี่ยวกับ สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย โรงเรียน เงิน งานและอนาคต ความสัมพันธ์กับเพื่อนทั้งชายและหญิง ความสัมพันธ์กับคนอื่นโดยทั่วไป บ้านและครอบครัว และสิ่งที่เกี่ยวข้องรอบ ๆ ตัว

ทั้ง 4 แบบนี้ปรับปรุงในปีค.ศ. 1950 โดยคณะนักจิตวิทยา และในปีเดียวกันนี้เอง แผนกวิชาวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยไอโฮไอ ได้ปรับปรุง 2 แบบที่เหลือ คือ

1. แบบสำหรับนักเรียนพยาบาล

2. แบบสำหรับเยาวชนชนบท ที่มีอายุระหว่าง 16-30 ปี¹

จะเห็นได้ว่า MPCL ทั้ง 6 แบบนี้ แต่ละแบบสร้างขึ้นเพื่อใช้กับบุคคลแต่ละกลุ่ม เนื้อหาอาจจะมีส่วนที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่ใช้ MPCL เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

¹ Buros, Tests In Print, p.261.

ในปีค.ศ. 1960 แฮร์รี¹ ได้ศึกษาการบริการนักศึกษาในวิทยาลัยเหมืองแร่และเทคโนโลยีแห่งมิชิแกน ได้ใช้เครื่องมือ MPCL สํารวจว่า มีปัญหาใดบ้างที่นักศึกษาต้องการความช่วยเหลือจากวิทยาลัย และปัญหาใดบ้างที่เป็นปัญหาของนิสิต ผลปรากฏว่า ปัญหาที่นักศึกษาต้องการความช่วยเหลือจากวิทยาลัยก็คือ ปัญหาการเงิน ที่อยู่อาศัย งานอาชีพ กิจกรรมทางคานสํงคคและการพักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่แต่งงานแล้ว มีปัญหาทางการเงิน ที่อยู่อาศัย และงานอาชีพมากกว่าผู้ที่ยังไม่แต่งงาน พร้อมทั้งพบว่า จำนวนขอปัญหาที่นักศึกษาต้องการขอความช่วยเหลือจากวิทยาลัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสําคัญในเชิงสถิติ แสดงว่า นักศึกษาในปัจจุบันมีชีวิตที่เป็นปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่นมาก

คาร์ (Carr)² ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟลอริดาที่ลงทะเบียนในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 1951-1952 โดยแยกออกเป็นกลุ่มเรียนคํากับเรียนอนไลนผลการเรียนในมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ MPCL แบบ C พบว่า

1. คนเรียนคํามีปัญหานักไปทางคานทั่วไป แต่คนเรียนอนมีปัญหาทางคานวิชาการ
2. นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางคานสํงคคและบุคลิกภาพมากกว่าทางคานศาสนา ปรชญา และความสํมพันธ์ระหว่างเพศ
3. กลุ่มเรียนอนมีปัญหาคานสํงคคน้อยกว่ากลุ่มเรียนคํ

¹Ormsby L. Harry, "A Study of Personel Services at Michigan College of Mining and Technology," Dissertation Abstracts, p.1126.

²James Francis Carr, "The Problem Area of A Selected Group of Student At Florida State University As Indicated by the Mooney Check Lists," Thesis Abstract Series, pp. 93-97.

ดีเซนา¹ ได้ศึกษาเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนียในปีค.ศ. 1966 โดยใช้ MPCL แบบ C ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ดีเซนาศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปี 1 ที่เรียนหลักสูตรวิทยาศาสตร์จำนวน 126 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 42 คน เป็นกลุ่มผู้พบความสำเร็จสูง ผู้พบความสำเร็จต่ำ และผู้พบความสำเร็จปานกลาง ผลจากการศึกษา พบว่า

1. พวกพบความสำเร็จต่ำ มีปัญหาทางการเงิน สภาพที่อยู่อาศัย และการหารายได้ น้อยกว่าพวกที่มีความสำเร็จสูง
2. พวกพบความสำเร็จต่ำ มีปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมน้อยกว่าพวกที่มีความสำเร็จสูง ซึ่งสอดคล้องกับการ²
3. พวกพบความสำเร็จต่ำ มีความตั้งใจที่จะได้อภิปรายถึงปัญหาของเขากับอาจารย์ที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัย ถ้าหากตนมีโอกาส มากกว่า พวกที่มีความสำเร็จปานกลางและพวกมีความสำเร็จสูง
4. ลำดับความสำคัญของปัญหาที่พบมากทั้ง 3 กลุ่ม คือ
  - 4.1 การปรับตัวให้เข้ากับวิทยาลัย
  - 4.2 กิจกรรมทางสังคม

---

¹Paul A. Desena, "Problem of Concistent Over-Under-and Normal-Achieving College Students as Identified by The Mooney Problem Check List;" The Journal of Educational Research, pp.351-355-355.

²Carr, "The Problem Area of A Selected Group of Student At Florida State University As Indicated by The Mooney Problem Check List," Thesis Abstract Series, p. 96.

4.3 ความสัมพันธ์ทางสังคม

4.4 การศึกษาและอาชีพในอนาคต

4.5 สัมพันธภาพโดยส่วนตัว

4.6 ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างประเทศ

และได้สรุปความเห็นที่เห็นว่า อาจารย์แนะแนวควรจะได้เอาใจใส่นักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จ และนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จสูงด้วย

ฟีเฟอ¹ ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหา บุคลิกภาพ และความคิดเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนที่ออกกลางคัน ซึ่งมีศักยภาพและพวกไม่มีศักยภาพในโรงเรียนแอ๊ดคอนและโรงเรียนคิซอมินโก ฟีเฟอได้ตั้งเกณฑ์เพื่อแบ่งนักเรียนเกรดหกในโรงเรียนทั้งสองออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่ออกกลางคันที่มีศักยภาพ และกลุ่มที่ออกกลางคันที่ไม่มีศักยภาพ และสุ่มมา กลุ่มละ 100 คน ในการวิจัยนี้ได้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของบุคลิกภาพของนักเรียน MPCL แบบ J และรายงานความคิดของนักเรียนเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า

1. นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มจะมีองค์ประกอบของบุคลิกภาพต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
2. นักเรียนออกกลางคันที่มีศักยภาพ มีปัญหามากกว่าพวกไม่มีศักยภาพ
3. เครื่องมือทั้ง 3 อย่าง สามารถระบุได้ว่า นักเรียนที่ออกกลางคันมีศักยภาพหรือไม่มีศักยภาพ

¹Melvin Preston Phifer, "A Comparison of The Problems

Personality Characteristics and Self Concept of Students Identified As Potential Dropouts and Non-potential Dropouts in a Two County Area in Mississippi," Dissertation Abstracts International 32 (October 1971) : 1864 A.

โทมัส¹ ได้ศึกษาเปรียบเทียบการขาดเรียนสม่ำเสมอในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้นเคนเนดี และโรงเรียนโอลิมปัส โดยผู้มนักเรียนซึ่งขาดเรียนมาจากโรงเรียนทั้ง 2 โรงเรียนมาโรงละ 90 คน และผู้มนักเรียนที่ขาดเรียนน้อยจากโรงเรียนทั้ง 2 โรงเรียนมาโรงละ 90 คนเช่นกัน โดยใช้ MPCL แบบ J^a และแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล พบว่า

1. มีความสัมพันธ์ระหว่างการมาเรียนและ

- ก. ความสามารถทางสมอง
- ข. สัมฤทธิผลทางการศึกษา
- ค. ภาวะแห่งการเป็นพลเมือง
- ง. ระดับการศึกษาของบิดา
- จ. สุขภาพ
- ฉ. อันดับทีในครอบครัว
- ช. ปัญหาที่โรงเรียน
- ซ. ปัญหาที่บ้านและครอบครัว
- ฅ. ความสัมพันธ์กับคนทั่ว ๆ ไป
- ฎ. สิ่งที่เกี่ยวข้องของรอบ ๆ ตัว

โดย MPCL ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนพวกขาดเรียนน้อยจะมีปัญหาในแต่ละหมวดมากกว่านักเรียนพวกขาดเรียนน้อย

2. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของครอบครัวและการมาเรียน

¹"D" Cornell Thomas, "A Comparative Study of Absenteeism At Kennedy and Olympus Junior High Schools," Dissertation Abstracts International 31 (February 1971) : 3847 A.

มอนทอกเมอร์¹ ได้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และพวกที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการศึกษา โดยสุ่มนักศึกษาชั้นปี 1 จำนวน 237 คน โดยตั้งเกณฑ์ว่า ผู้ที่ได้อันดับเท่ากับหรือน้อยกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 14 เป็นผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการศึกษา และตั้งเกณฑ์ในการสุ่มนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเพื่อใช้ในการศึกษานี้ด้วย กล่าวคือ ต้องเป็นนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปี 1968 ต้องเป็นนักศึกษาเรียนเต็มเวลา และต้องเรียนในวิทยาลัยมาแล้ว 2 เทอม พบว่า นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่ และการหารายได้

บราวน์² ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาชั้นปี 1 และพัฒนาการของรายการเช็คปัญหาของวิทยาลัยเจอาร์ โดยตั้งวัตถุประสงค์ไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อประเมิน MPCL ว่าจะใช้เช็ครายการปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเจอาร์ ในปีค.ศ. 1970 ได้เพียงพอหรือไม่
2. เพื่อสร้างรายการเช็คปัญหาของนักศึกษาในวิทยาลัยนี้ ซึ่งสามารถระบุปัญหาที่นักศึกษาประสบในปีค.ศ. 1970 ได้เพียงพอ
3. ศึกษาว่า ปัญหาใดที่นักศึกษาประสบอยู่ที่ต่างไปจาก MPCL

¹Mary Ann Montgomery, "An Investigation of Students Who Succeed Academically and Those Who Do Not Succeed Academically in A Community College," Dissertation Abstracts International, p. 1578 A.

²Carolyn Sue Burns Brown, "The Problems of JR. College Freshmen and The Development of The JR. College Problem Check List," Dissertation Abstracts International 32 (December 1971) : 3017 A.

ในการประเมิน MPCL บรรานโค้สู่มักศึกษา 144 คน จากวิทยาลัยชุมชนซึ่งอยู่ในลอสแอนเจลิส และ Orange County areas of California เพื่อศึกษาปัญหาที่นักศึกษาประสบ เขาได้ปัญหาที่นอกเหนือจากที่มีใน MPCL จำนวน 461 ข้อ ซึ่งคัดมาจากปัญหาที่รวบรวมไว้กว่า 900 ข้อ และเขาได้ตัดข้อปัญหาใน MPCL ซึ่งมีอยู่ 330 ข้อ เหลือ 118 ข้อ และนำแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยข้อปัญหาใน MPCL และปัญหาที่พบรวมเป็น 579 ข้อนี้ ไปศึกษา นำกับนักศึกษากว่า 381 คน และนำกลับมาแก้ไข ซึ่งรายการเซคปัญหาชั้นสุดท้ายนี้ประกอบด้วยปัญหา 540 ข้อ แบ่งเป็น 12 คำนเท่า ๆ กัน โดยแบ่งตาม MPCL 11 คำน และเพิ่มอีกคำนในหมวดปัญหาประจำวันปัจจุบัน (Current Day Problems) เขาพบว่า นักศึกษาชั้นปี 1 ซึ่งสุ่มมาจำนวน 311 คนในวิทยาลัยชุมชน 3 แห่ง มีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมสกปรก เป็นอันดับหนึ่ง ตามด้วยปัญหาไม่ได้ใช้เวลาในการศึกษาอย่างเพียงพอ ในหมวดการเรียนเป็นหมวดที่นักศึกษาประสบมากที่สุด และหมวด Current Day Problems เป็นปัญหาที่นักศึกษาประสบเป็นอันดับสอง

บรรานโค้สรุปข้อค้นพบของเขาว่า

1. เพศหนึ่งจะมีปัญหามากกว่าอีกเพศหนึ่งในหมวดต่าง ๆ
2. ถึงแม้จะอยู่ในวิทยาลัยต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบอายุ และระดับการศึกษาพบว่า มีปัญหาคลาย ๆ กัน
3. MPCL จะต้องแก้ไขใหม่
4. รายการสำรวจปัญหาที่สร้างขึ้นนี้จะช่วยให้นักศึกษาได้เซคปัญหาสังคมปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับตัวเขาได้
5. รายการเซคปัญหาของวิทยาลัยเจอาร์ สามารถเซคปัญหาที่นักศึกษาประสบอยู่ในปีค.ศ. 1970-1971 ได้เพียงพอ
6. ถึงแม้ว่า ปัญหาที่นักศึกษาในปีค.ศ. 1950 ประสบจะยังคงเป็นปัญหาที่นักศึกษาในปีค.ศ. 1970 ประสบเช่นกัน แต่ก็ประสบเป็นปัญหาไม่เท่ากันในด้านเกี่ยวกับปัญหาทางสังคม นักศึกษาในปีค.ศ. 1970 จะเซคปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสังคมที่เกี่ยวข้องกับตัวเขามากที่สุด

ไบเลย์¹ ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในระดับสังคม เชื้อชาติ และเพศต่างกัน ซึ่งการศึกษานี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 1,669 คน จากโรงเรียน 4 โรงเรียน เป็นเด็กผิวดำ 741 คน และเป็นเด็กผิวขาว 928 คน โดยใช้ Mann-Whitney U Test เพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรไปตามระดับสังคม เพศ และเชื้อชาติ และใช้ MPCL เพื่อดูระดับและจำนวนปัญหา ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับสังคมจะมีความสัมพันธ์เป็นปฏิภาคกลับกับปัญหาค่านส่วนตัวและค่านสังคม คือ ผู้ที่อยู่ในระดับสังคมต่ำกว่าจะมีปัญหามากกว่าผู้ที่อยู่ในระดับสังคมสูงกว่า และผู้ที่อยู่ในระดับสังคมสูงกว่าจะมีปัญหาน้อยกว่าผู้ที่อยู่ในระดับสังคมต่ำกว่า
2. เพศหญิงมีจำนวนขอปัญหามากกว่าเพศชาย และมีปัญหาในหมวดต่าง ๆ ต่างกัน
3. เมื่อเปรียบเทียบตามเชื้อชาติ พบว่า เด็กผิวขาวมีปัญหามากกว่าเด็กผิวดำ
4. เพศ เชื้อชาติ ต่างกัน จะมีปัญหาค่านส่วนตัวและค่านสังคมต่างกัน กล่าวคือ เด็กผู้หญิงทั้งสองเชื้อชาติ จะมีปัญหามากกว่าเด็กผู้ชายทั้งสองเชื้อชาติ เด็กผิวขาวทั้งชายและหญิง จะมีปัญหามากกว่าเด็กผิวดำทั้งสองเพศ

นอกจากนี้ ยังพบว่า ปัญหาค่านการเรียน จะมีความสัมพันธ์กับ เพศ เชื้อชาติ ระดับสังคม อย่างมีนัยสำคัญ

---

¹Robert Edward Bailey, "Differences in The Personal-Social Problems of Negro and Caucasian Secondary School Students," Dissertation Abstracts International 31 (January 1971) : 3326 A-3327 A.

อีแวนส์ (Evans)¹ ซึ่งทำการศึกษาปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาซึ่งมีเชื้อชาติต่างกัน เป็นเด็กอเมริกันนิโกร 80 คน เด็กเม็กซิกัน-อเมริกัน 80 คน เด็กแองโกล-อเมริกัน 80 คน โดยใช้ MPCL เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลับพบว่า เด็กเม็กซิกัน-อเมริกัน และเด็กแองโกล-อเมริกัน, เด็กแองโกล-อเมริกัน และเด็กอเมริกันนิโกร, เด็กเม็กซิกัน-อเมริกันและเด็กอเมริกันนิโกร มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับในประเทศไทย สุรางค์ โค้วตระกูล² ได้ทำการวิจัยปัญหาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2503-2504 เพื่อนำผลการวิจัยออกเผยแพร่ให้อาจารย์ทั้งหลายได้นำไปเป็นแนวทางในด้านการแนะแนวและช่วยเหลือนิสิต ซึ่งในการสำรวจไขกลุ่มตัวอย่างในอัตราร้อยละ 12 ของนิสิตคณะต่าง ๆ หมวดปัญหาที่ใช้ในการวิจัยมี 9 หมวด ซึ่งปัญหาย่อยของแต่ละหมวดได้มาจากปัญหาของนิสิตมหาวิทยาลัยบาง และจาก MPCL บาง ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่นิสิตประสบมากในหมวดต่าง ๆ ดังนี้

ในหมวดเกี่ยวกับครอบครัว ขอบัญหาที่นิสิตชายประสบมากกว่านิสิตหญิงได้แก่ ความสัมพันธ์กับบิดามารดา เศรษฐกิจในครอบครัว

ในหมวดบุคลิกภาพส่วนตัว ขอบัญหาที่นิสิตประสบกันเป็นจำนวนมาก ได้แก่ ต้องการเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีความวิตกกังวลในเรื่องต่าง ๆ มักดังเดในการตัดสินใจ

---

¹ Arthur James Evans, "Perceptions of Personal Problems By Students of Different Ethnic Groups in A Large Suburban high School," Dissertation Abstracts International 33 (December 1972) : 2612 A.

² สุรางค์ โค้วตระกูล, "การวิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (ม.ป.ท.), 2504, หน้า 2. (อัครสำเนา)

ในหมวดการคบเพื่อนต่างเพศ เป็นปัญหาแก่นิสิตชายมากกว่านิสิตหญิง ข้อปัญหาที่นิสิตหญิงประสบกันเป็นจำนวนมากในหมวดนี้ ได้แก่ ต้องการคบเพื่อนต่างเพศในฐานะเพื่อนสนิทเหมือนเพศเดียวกันอย่างบริสุทธิ์ใจ นิสิตหญิงไม่ชอบสนทนากับเพื่อนต่างเพศที่ขาดความสุภาพ

ในหมวดการคบเพื่อนเพศเดียวกัน ข้อปัญหาที่นิสิตประสบกันเป็นจำนวนมาก คือ นิสิตชายร้อยละ 50 นิสิตหญิงร้อยละ 29 รู้สึกไม่สบายใจที่เพื่อนบางคนแบ่งชั้นวรรณะในการคบเพื่อน

ในหมวดการเรียน นิสิตชายส่วนมากรู้สึกมีปัญหา เนื่องจากวิธีเรียนของตบกรบรอง ทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน นิสิตหญิงมีปัญหาเกี่ยวกับการฟังบรรยายไม่เข้าใจ ทำให้เบื่อวิชานั้น ๆ

ในหมวดการเงิน เป็นปัญหาหนักใจแก่นิสิตชายมากกว่านิสิตหญิง นิสิตชายต้องการที่จะหารายได้ระหว่างการศึกษาเล่าเรียน

ในหมวดสุขภาพ นิสิตชายส่วนมากมีปัญหาไม่ได้รับประทานอาหารเพียงพอ ปัญหาที่นิสิตชายและนิสิตหญิงประสบพอ ๆ กัน ได้แก่ รู้สึกเหนื่อยง่าย

ในหมวดที่อยู่อาศัย นิสิตชายและนิสิตหญิง เป็นจำนวนไม่น้อยที่พำนักอยู่ในสภาพแวดล้อม ซึ่งทำให้การเล่าเรียนไม่สะดวก เช่น มีเสียงอึกที่กรบกวนจากข้างบ้าน การเดินทางมามหาวิทยาลัยเป็นปัญหาแก่นิสิตทั้งชายและหญิงเป็นจำนวนมาก เช่น รถโดยสารประจำทางแน่น ทำให้มาสาย

ในหมวดความสัมพันธ์กับอาจารย์ นิสิตทั้งชายและหญิงมีความรู้สึกว่า อาจารย์ให้ความสนิทสนมกับนิสิตน้อยไป อาจารย์ไม่เข้าใจนิสิต ไม่ค่อยมีเวลาว่างให้นิสิตเข้าปรึกษา นิสิตลำบากใจที่จะปรับตัวเข้ากับอาจารย์

สมศักดิ์ ประจะเนย์¹ ได้ทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาธนบุรี โดยมีความมุ่งหมายเพื่อค้นหาปัญหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และแผนการอนาคต ตลอดจนความต้องการของนักศึกษา การสำรวจได้ทำกับนักศึกษาชั้นปีที่สอง ประเภทเดินเรียน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 721 คน โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของมุนี ซึ่งมี 8 หมวดใหญ่ ๆ คือ ครอบครัว สุขภาพ บุคลิกภาพ เพศ ศาสนา-ศีลธรรม การเรียน การเงินและอนาคต พบว่า ปัญหาที่นักศึกษาสนใจที่ประสบกันน้อยที่สุดทั้งนักศึกษาชายและหญิง คือ ปัญหาในหมวดศาสนา-ศีลธรรม และปัญหาที่นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงประสบมากเหมือนกัน 2 หมวด คือ หมวดที่เกี่ยวกับอนาคตและบุคลิกภาพ นักศึกษาชายมีปัญหาการเงินมากกว่านักศึกษาหญิง ปัญหาด้านการเรียน นักศึกษาหญิงมีมากกว่านักศึกษาชาย ปัญหาเกี่ยวกับเพศ นักศึกษาชายประสบปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง ปัญหาด้านบุคลิกภาพ นักศึกษาหญิงมีมากกว่านักศึกษาชาย

สรุปปัญหาที่ประสบกันเป็นจำนวนมากทั้งนักศึกษาชายและหญิง คือ ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการเงิน นักศึกษาชายวิตกมากกว่านักศึกษาหญิง ในขณะเดียวกัน นักศึกษาหญิงวิตกเกี่ยวกับการเรียนมากกว่านักศึกษาชาย

สมบัติ โขนิชธรรม² ได้สำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาระธานมิตร เฉพาะผู้กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2505 ใช้แบบสอบถามที่ประกอบไปด้วย

¹ สมศักดิ์ ประจะเนย์, "การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาธนบุรี," หน้า 59-62.

² สมบัติ โขนิชธรรม, "การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาระธานมิตร ปีการศึกษา 2505," หน้า 135-138.

ปัญหา 10 ด้าน คือ ด้านครอบครัว บุคลิกภาพ การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การเรียน การเงิน สุขภาพ ที่อยู่อาศัย การเดินทางมาหาวิทยาลัย ความสัมพันธ์กับอาจารย์ รวมทั้งสิ้น 136 ข้อปัญหา ผลจากการสำรวจพบว่า มีปัญหาอยู่ทุกประเภท มีปัญหาเฉลี่ยกันคนละ 22 ถึง 40 ข้อ นิสิตชายมีแนวโน้มจะมีปัญหามากกว่านิสิตหญิง

มัลลิกา จิตรสุข¹ ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยครูอุตรธานี จำนวน 262 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งดัดแปลงมาจาก Mooney Problem Check List ฟอร์ม C ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การปรับตัวทางด้านการเรียน ปัญหาค่านาคนาคท กิจกรรมทางสังคมและการพักผ่อนหย่อนใจ การเข้าสังคม ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง การเงิน หลักสูตรและการสอน เพศและการแต่งงาน ศาสนาและศีลธรรม สุขภาพและพัฒนาการทางกาย และปัญหาทางบ้านและครอบครัว

มองพรรณ บัณฑิตานนท์² ได้ศึกษาความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยครูมหาสารคาม ที่หวังจะได้รับจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย โดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จำนวน 605 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการคำแนะนำมากที่สุด การสร้างเสริมบุคลิกภาพ การคบเพื่อน การดำเนินชีวิตใน

¹มัลลิกา จิตรสุข, "การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูอุตรธานี," หน้า 65-67.

²มองพรรณ บัณฑิตานนท์, "ความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยครูมหาสารคาม ปีพ.ศ. 2510 ที่หวังจะได้รับจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย" (ปริทัศน์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2511), หน้า 91-94.

มหาวิทยาลัย การศึกษาในระดับชั้นที่สูงต่อไป การออกไปประกอบอาชีพครูและกิริยามารยาท นักศึกษาหญิงต้องการรับค่าปรักษา มากกว่านักศึกษาชาย

สมใจ ทิณพงษ์¹ ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 1,076 คน เป็นนักศึกษาชาย 451 คน และนักศึกษาหญิง 625 คน ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาในทุก ๆ ด้าน โดยมีลำดับของหมวดปัญหาและความต้องการที่นักศึกษาประสบจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับอาชีพครูและอนาคต ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเรียนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ บุคลิกภาพและการปรับตนทางสังคม สุขภาพ การเงิน ครอบครัวและที่พักอาศัย และศาสนาและศีลธรรม นักศึกษาชายมีปัญหา มากกว่านักศึกษาหญิงในเรื่องการเงิน การเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ศาสนา และศีลธรรม นักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีปัญหา มากกว่านักศึกษาในส่วนกลางในเรื่องการเงิน ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียน อายุ และฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีปัญหาและความต้องการไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ โสภา ชูพิชัยกุลและคณะ² ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาส่วนตัว ปัญหาการ

¹สมใจ ทิณพงษ์, "การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2511" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512), หน้า 48-50.

²โสภา ชูพิชัยกุลและคณะ, "การศึกษาวិเคราะห์ปัญหาส่วนตัว ปัญหาการเรียน ปัญหาสวัสดิการของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล," คำอธิบายยอดผลงานวิจัย 4 (กรุงเทพมหานคร : สำนักเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรม, 2521), หน้า 109.

เรียน ปัญหาสวัสดิการ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อนำข้อมูลและข้อคิดเห็นต่าง ๆ จากการศึกษาวิเคราะห์เสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีจากทุกคณะในมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 1,587 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาเรื่องทุนการศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและอาจารย์กับนักศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการทางวิชาการ โรงอาหาร ห้องสหนาการ และการรักษาพยาบาล เป็นต้น

จากรายงานการวิจัยดังกล่าวข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า MPCL สามารถแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างปัญหาของกลุ่มนักศึกษาที่เรียนคึกกับเรียนอ่อน ระหว่างผู้พบความสำเร็จทางการเรียนสูงกับผู้พบความสำเร็จทางการเรียนต่ำ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ออกกลางคันที่มีศักยภาพกับกลุ่มที่ไม่มีศักยภาพ ระหว่างกลุ่มที่ขาดเรียนบ่อยกับกลุ่มที่ขาดเรียนน้อย และแสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาประสบปัญหาในหมวดใด และขอปัญหาย่อยข้อใดในหมวดนั้นมากที่สุด นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นว่า เพศหนึ่งข้อมมีปัญหามากกว่าอีกเพศหนึ่งในหมวดปัญหาต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับผู้วิจัยในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนิสิตนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรกับนิสิตนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังกำหนดเวลาของหลักสูตรในมหาวิทยาลัย และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนิสิตนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มโดยแยกตามเพศ